

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 260.

69de Møde.

Tredagen den 3die Mai.

(Fortf.)

Efter Dagsordren gik man derefter over til Fortællelse af 2den Behandling af Krigsministeriets Budget.

Krigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2det District (Tscherning) har igaar dadel Ministeriet, fordi der ved de stete Permitteringer blot er taget Hensyn til Tjenestealderen og ikke til den huuslige Stilling, hvortil han formener, at Ministeriet er berettiget og forpligtet. Jeg staar i den modsatte Formening, at den nyere Lovgivning ikke hjemler Krigsministeriet Bemyndigelse til at tage Hensyn til den huuslige Stilling, hvilket desforuden i sin Udførelse vilde være saare vanskeligt. Den maatte jo foranstaltes af vedkommende Compagnie- og Eskadrons Commandeurer, som vilde fattes de fornødne Data til noie at bestemme Vedkommendes forskellige Qualificationer. Den ene kunde antages at være trængende paa Grund af, at han er gift og har flere Børn at forsørge, som, naar han ikke kommer hjem, vilde falde det Offentlige til Byrde; en Anden, som ikke er gift og ikke har Børn, har en bedaget Moder og trængende Sødsfende, som ligeledes bestaae ved hans Hjælp; en Tredie har maaskee heller ingen Familje at forsørge, men er Eier af en ikke ubetydelig Jordlod, hvis Drift ikke alene interesserer ham, men ogsaa interesserer Samfundet; en Fjerde ønsker Permittering, forat fortsætte sine Studeringer; en Femte vil fortsætte sit Haandværk og en Sjette ønsker at rejse udenlands paa sin Profession. At vælge mellem alle disse forskellige Kategorier, er saagodtsoin aldeles umuligt. Jeg troer ogsaa, at man ved Lovgivningen af 12te Februar ifjor, da man affskaffede alle de dengang bestaaende Undtagelser fra den almindelige Børnepligt,

ogsaa har havt til Hensigt for Fremtiden at affkaffe dem i Henseende til Permittering. Det forekommer mig at være en Anomalie at, efterat man har bidraget til at indføre almindelig Børnepligt, og affkaffe alle Undtagelser, at man da nu ad en anden Vej vil komme tilbage dertil. Ministeriet bliver dadel i 2 forskellige Retninger; Nogle dadel det, fordi man ikke permitterer Folk nok; Andre dadel, at man ikke holder den hele Børnepligtsstyrke i Tjeneste, hvorved man udsætter sig for et stort Ansvar i Tilfælde af et pludseligt fiendtligt Overfald. At der jo maa herse nogen Usikkerhed i flere af Militaeretatens Foranstaltninger, ligger aldeles i Landets vakkende politiske Forhold, en Usikkerhed, som varer fra Maaned til Maaned. Indtil langt ud paa Efteraaret ifjor levede man i den Illusion, at da Østerrig og Preussen havde opfordret Kongen af Danmark til at anerkjende den i Frankfurt indsatte Centralcommission — og uden Kongen af Danmarks Samtykke havde den jo ikke været lovlig — samt til at sende en Besuldmægtiget derhen, hengav man sig til det Haab, at denne Bundes-Centralcommission dog skulde anerkjende Baabenstilstanden og paasee dens Overholdelse. Da nu dette Haab glippede, var der ikke Andet for end at træffe de fornødne Foranstaltninger, for at være rustet paa et muligt Overfald, hvorfor især Als var truet. Det blev da i de Troppers Lod, som vare stationerede paa denne De, at alle Hjempermitterede blandt dem maatte indkalbes uden Hensyn til deres Aldersklasse; fordi under Vinterens Løb ved stærk Frost er Forbindelsen mellem Den Als og det øvrige Land, navnlig med Jylland og Sjælland, afbrudt. Denne Byrde maatte altsaa forholdsviis hvile haardest paa de Folk, som laae der. Da Vinteren var forbi, gaves der Ordre til at permittere Nogle af det ældst tjenende Mandskab; men neppe var denne Ordre givne, førend alle Ef-